

353

ZÁKON

ze dne 18. září 2001,

kterým se mění zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů,
a některé další zákony

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

Změna zákona o účetnictví

Čl. I

Zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění zákona č. 117/1994 Sb., zákona č. 227/1997 Sb. a zákona č. 492/2000 Sb., se mění takto:

1. § 2 včetně nadpisu zní:

„§ 2

Předmět účetnictví

Účetní jednotky účtují v soustavě podvojného nebo jednoduchého účetnictví o stavu a pohybu majetku a jiných aktiv, závazků a jiných pasiv, dále o nákladech a výnosech nebo o výdajích a příjmech a o výsledku hospodaření.“

2. V § 3 se na konci odstavce 1 doplňují tyto věty: „V účetním období účetní jednotky účtují o uvedených skutečnostech v souladu s účetními metodami (§ 4 odst. 2); přitom o veškerých nákladech a výnosech účtují bez ohledu na okamžik jejich zaplacení nebo přijetí, zatímco o veškerých výdajích a příjmech účtují až v okamžiku jejich skutečného zaplacení nebo přijetí.“

3. V § 4 odstavce 2 až 5 znějí:

„(2) Účetní jednotky jsou povinny dodržovat při vedení účetnictví směrné účtové osnovy, uspořádání a označování položek účetní závěrky a konsolidované účetní závěrky a obsahové vymezení položek těchto závěrek, obsahové vymezení účetních knih v soustavě jednoduchého účetnictví a dále účetní metody, například způsoby oceňování a jejich použití, včetně postupů tvorby a použití opravných položek, postupů odpisování a postupů tvorby a použití rezerv, jakož i metody konsolidace účetní závěrky. Zařazení účetních jednotek podle § 1 odst. 2 do jednotlivých skupin podle charakteru jejich činnosti, účetní metody a jejich použití jednotlivými skupinami účetních jednotek, popřípadě jednotlivými účetními jednotkami v rámci těchto skupin upraví prováděcí právní předpis.

(3) Účetní jednotky jsou povinny vést jedno účetnictví za účetní jednotku jako celek.

(4) Účetní jednotky jsou povinny vést účetnictví jako soustavu účetních záznamů; přitom mohou použít technických prostředků, nosičů informací a programového vybavení. Účetním záznamem se rozumí data, která jsou nositeli informací týkajících se předmětu účetnictví nebo jeho vedení. Každou informaci týkající se předmětu účetnictví nebo jeho vedení jsou účetní jednotky povinny zaznamenávat výhradně jen účetními záznamy.

(5) Jednotlivé účetní záznamy mohou být seskupovány do účetních záznamů nesoucích souhrnnou informaci; takovými účetními záznamy jsou zejména účetní doklady, účetní zápisy, účetní knihy, odpisový plán, inventurní soupisy, účtový rozvrh, účetní závěrka a výroční zpráva. Účetní jednotky jsou povinny takové účetní záznamy vést nejméně v rozsahu stanoveném tímto zákonem.“

4. V § 4 se doplňují odstavce 6 až 9, které včetně poznámek pod čarou č. 2) až 7) znějí:

„(6) Účetní jednotky jsou povinny vést účetnictví v peněžních jednotkách české měny. V případě pohledávek a závazků, podílů,²⁾ cenných papírů³⁾ a derivátů,⁴⁾ cenin, pokud jsou vyjádřeny v cizí měně, devizových hodnot,⁵⁾ s výjimkou zlata, jsou účetní jednotky povinny použít současně i cizí měnu; tato povinnost platí i u opravných položek, rezerv a technických rezerv,⁶⁾ pokud majetek a závazky, kterých se týkají, je vyjádřen v cizí měně.

(7) Účetní jednotky jsou povinny vést účetnictví v českém jazyce. Účetní doklady mohou být vyhotoveny v cizím jazyce jen tehdy, je-li splněna podmínka srozumitelnosti podle § 8 odst. 5.

(8) Za informační systém podle zvláštního právního předpisu⁷⁾ lze účetnictví považovat pouze jako celek.

(9) Účetní jednotky jsou povinny v příslušném účetním období použít účetní metody podle odstavce 2 ve znění platném na jeho počátku.

²⁾ § 61 obchodního zákoníku.

³⁾ § 1 zákona č. 591/1992 Sb., o cenných papírech, ve znění pozdějších předpisů.

⁴⁾ § 8a zákona č. 591/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

⁵⁾ § 1 písm. d) zákona č. 219/1995 Sb., devizový zákon, ve znění zákona č. 362/2000 Sb.

6) § 13 zákona č. 363/1999 Sb., o pojišťovnictví a o změně souvisejících zákonů (zákon o pojišťovnictví).

7) Například zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 148/1998 Sb., o ochraně utajovaných skutečností a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.“

5. V § 6 odstavce 1 a 2 znějí:

„(1) Účetní jednotky jsou povinny zachycovat skutečnosti, které jsou předmětem účetnictví, (dále jen „účetní případy“) účetními doklady.

(2) Účetní jednotky jsou povinny zaznamenávat účetní případy v účetních knihách (dále jen „účetní zápisy“) pouze na základě účetních záznamů podle odstavce 1.“

6. V § 6 se na konci textu odstavce 3 doplňují slova „a 30“.

7. V § 6 odst. 4 se slova „§ 18 odst. 1“ nahrazují slovem „§ 18“, za slovy „jako mimořádnou“ se vkládají slova „nebo mezitímní“ a slova „stanovených v“ se nahrazují slovy „stanovených podle“.

8. § 7 a 8 znějí:

„§ 7

(1) Účetní jednotky jsou povinny vést účetnictví tak, aby účetní závěrka sestavená na jeho základě podávala věrný a poctivý obraz předmětu účetnictví a finanční situace účetní jednotky.

(2) Zobrazení je věrné, jestliže obsah položek účetní závěrky odpovídá skutečnému stavu, který je přitom zobrazen v souladu s účetními metodami, jejichž použití je účetní jednotce uloženo na základě tohoto zákona. Zobrazení je poctivé, když jsou při něm použity účetní metody způsobem, který vede k dosažení věrnosti. Tam, kde účetní jednotka může volit mezi více možnostmi dané účetní metody a zvolená možnost by zastírala skutečný stav, je účetní jednotka povinna zvolit jinou možnost, která skutečnému stavu odpovídá. Pokud dojde ve výjimečných případech k tomu, že použití účetních metod stanovených prováděcími právními předpisy bude neslučitelné s povinností podle odstavce 1, postupuje účetní jednotka odchýlně tak, aby byl podán věrný a poctivý obraz.

(3) Účetní jednotka je povinna použít účetní metody způsobem, který vychází z předpokladu, že bude nepřetržitě pokračovat ve své činnosti a že u ní nenastává žádná skutečnost, která by ji omezovala nebo ji zabraňovala v této činnosti pokračovat i v dohledné budoucnosti. V případě, že účetní jednotka má informaci o tom, že u ní taková skutečnost nastává, je povinna použít účetní metody způsobem tomu odpovídajícím, přičemž informaci o použitém způsobu jsou povinny uvést v příloze v účetní závěrce.

(4) Uspořádání a označování položek rozvahy

a výkazu zisku a ztráty a jejich obsahové vymezení a způsoby oceňování použité v jednom účetním období nesmí účetní jednotky změnit v následujícím účetním období. Účetní jednotky mohou uvedené uspořádání a označování a obsahové vymezení a způsoby oceňování změnit zcela nebo zčásti mezi jednotlivými účetními obdobími jen z důvodů změny předmětu podnikání nebo jiné činnosti anebo z důvodů zpřesnění věrného zobrazení nebo zkvalitnění vypovídací schopnosti účetní závěrky, přičemž informaci o každé takové změně s jejím řádným zdůvodněním jsou povinny uvést v příloze v účetní závěrce.

(5) Účetní jednotky jsou povinny v příloze účetní závěrky [§ 18 odst. 1 písm. c)] vždy uvést informaci o použitých účetních metodách, popřípadě o odchylkách od těchto metod podle odstavce 2 s jejich řádným zdůvodněním a s uvedením jejich vlivu na majetek a závazky, finanční situaci a výsledek hospodaření účetní jednotky.

(6) Účetní jednotky jsou povinny účtovat o aktivech a pasivech, nákladech a výnosech nebo výdajích a příjmech v účetních knihách a zobrazovat je v účetní závěrce samostatně bez jejich vzájemného zúčtování. Porušením vzájemného zúčtování nejsou případy upravené účetními metodami.

§ 8

(1) Účetní jednotky jsou povinny vést účetnictví správně, úplně, průkazné, srozumitelné, přehledné a způsobem zaručujícím trvalost účetních záznamů.

(2) Účetnictví účetní jednotky je správné, jestliže účetní jednotka vede účetnictví tak, že to neodporuje tomuto zákonu a ostatním právními předpisy ani neobchází jejich účel.

(3) Účetnictví účetní jednotky je úplné, jestliže účetní jednotka zaúčtovala v účetním období v účetních knihách všechny účetní případy, které v něm měla zaúčtovat podle § 3, a nejpozději do konce tohoto období za jemu bezprostředně předcházející účetní období sestavila účetní závěrku, popřípadě i konsolidovanou účetní závěrku, vyhotovila výroční zprávu, popřípadě i konsolidovanou výroční zprávu, zveřejnila informace podle § 21a a má o těchto skutečnostech veškeré účetní záznamy, a to přehledně uspořádané.

(4) Účetnictví účetní jednotky je průkazné, jestliže všechny účetní záznamy tohoto účetnictví jsou průkazné (§ 33a) a účetní jednotka provedla inventarizaci.

(5) Účetnictví účetní jednotky je srozumitelné, jestliže umožňuje při dodržení ustanovení § 4 odst. 7 jednotlivě i v souvislostech spolehlivě a jednoznačně určit

a) obsah účetních případů alespoň s použitím účetních metod uvedených v § 4 odst. 2,

b) obsah účetních záznamů s použitím nástrojů uvedených v § 4 odst. 4.

(6) Účetnictví účetní jednotky je vedeno způsobem zaručujícím trvalost účetních záznamů, jestliže účetní jednotka je schopna splnit povinnosti spojené s jejich úschovou a zpracováním podle § 31, 32 a § 33 odst. 3 a 6 po celou dobu, po niž jsou jí tímto zákonem uloženy.“.

9. § 9 včetně nadpisu a poznámek pod čarou č. 8) až 10) zní:

„§ 9

Účetní soustavy

(1) Účetní jednotky jsou povinny účtovat v soustavě podvojného účetnictví; za podmínek stanovených v odstavcích 2 a 3 mohou účtovat v soustavě jednoduchého účetnictví.

(2) Z účetních jednotek podle § 1 odst. 2 písm. a) a b) mohou v soustavě jednoduchého účetnictví účtovat

- a) občanská sdružení, jejich organizační jednotky,⁸⁾ které mají právní subjektivitu, církve a náboženské společnosti a jejich útvary,⁹⁾ které mají právní subjektivitu, sdružení právnických osob a nadační fondy, pokud jejich veškeré příjmy nedosáhly výše 6 000 000 Kč,
- b) obecně prospěšné společnosti, společenství vlastníků jednotek a ostatní účetní jednotky, o nichž to stanoví zvláštní právní předpis.

(3) Z účetních jednotek podle § 1 odst. 2 písm. d) mohou v soustavě jednoduchého účetnictví účtovat ty, o nichž to stanoví zvláštní právní předpis.¹⁰⁾

(4) Přejed z soustavy jednoduchého účetnictví do soustavy podvojného účetnictví je povinný, přestane-li účetní jednotka splňovat podmínky stanovené podle odstavce 2 nebo 3 pro účtování v soustavě jednoduchého účetnictví; přejed do soustavy jednoduchého účetnictví je možný pouze v případě, že účetní jednotka splňuje podmínky stanovené podle odstavce 2 nebo 3 pro účtování v soustavě jednoduchého účetnictví. Plnění podmínek stanovených podle odstavců 2 a 3 se posuzuje za bezprostředně předcházející účetní období. Přejedy podle předchozích vět jsou možné vždy jen k 1. dni účetního období, a to následujícího po účetním období, ve kterém účetní jednotka zjistila uvedené skutečnosti.

⁸⁾ § 6 odst. 2 písm. e) zákona č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů.

⁹⁾ § 13 odst. 1 písm. g) zákona č. 308/1991 Sb., o svobodě náboženské víry a postavení církví a náboženských společností.

¹⁰⁾ § 37 obchodního zákoníku.“.

10. § 10 se zrušuje.

11. V § 11 odstavec 1 zní:

„(1) Účetní doklady jsou průkazné účetní záznamy, které musí obsahovat

- a) označení účetního dokladu,
- b) obsah účetního případu a jeho účastníky,
- c) peněžní částku nebo informaci o ceně za měrnou jednotku a vyjádření množství,
- d) okamžik vyhotovení účetního dokladu,
- e) okamžik uskutečnění účetního případu, není-li shodný s okamžikem podle písmene d),
- f) podpisový záznam podle § 33a odst. 4 osoby odpovědné za účetní případ a podpisový záznam osoby odpovědné za jeho zaúčtování.

Skutečnosti podle písmen a) až f) prokazuje účetní jednotka pouze účetním dokladem.“.

12. V § 11 se odstavec 2 zrušuje.

Dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 2.

13. V § 11 odstavec 2 zní:

„(2) Účetní jednotky jsou povinny vyhotovovat účetní doklady bez zbytečného odkladu po zjištění skutečností, které se jimi zachycují, a to tak, aby bylo možno určit obsah každého jednotlivého účetního případu způsobem podle § 8 odst. 5.“.

14. § 12 včetně nadpisu zní:

„§ 12

Účetní zápisy

(1) Účetní zápisy jsou účetní záznamy, jejichž obsah je určen ustanoveními tohoto zákona, která se týkají účetních knih.

(2) Účetní jednotky jsou povinny provádět účetní zápisy průběžně v účetním období po vyhotovení účetního dokladu takovým způsobem, který neohrozí splnění požadavků rovněž jiných právních předpisů. K účetnímu zápisu musí být připojen podpisový záznam osoby odpovědné za jeho provedení, není-li shodný s podpisovým záznamem osoby odpovědné za zaúčtování účetního případu.

(3) Účetní zápisy nesmějí účetní jednotky provádět mimo účetní knihy.“.

15. Nadpis nad § 13 „Účetní knihy“ se zrušuje a vkládá se nový nadpis pod § 13, který zní: „Účetní knihy v soustavě podvojného účetnictví“.

16. V § 13 odst. 1 písm. c) se slova „analytické evidence“ nahrazují slovy „analytických účtů“.

17. V § 13 se na konci odstavce 1 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno d), které zní:

„d) v knihách podrozvahových účtů, ve kterých se uvádějí účetní zápisy, které se neprovádějí v účetních knihách podle písmen a) a b).“.

18. V § 13 odst. 2 se slovo „údaje“ nahrazuje slovem „informace“ a v písmenu b) se slovo „nejvýše“ nahrazuje slovem „alespoň“.

19. V § 13 odstavce 3 zní:

„(3) Účetní jednotky nesmějí zřizovat účty mimo účtový rozvrh a účetní knihy.“.

20. V § 13 se odstavce 4 zrušuje.

21. § 14 a 15 včetně nadpisů a poznámky pod čarou č. 11) znějí:

„§ 14

Směrná účtová osnova a účtový rozvrh

(1) Směrná účtová osnova určuje uspořádání a označení účtových tříd, popřípadě účtových skupin nebo i syntetických účtů pro účtování o stavu a pohybu majetku a jiných aktiv, závazků a jiných pasiv, dále o nákladech a výnosech nebo výdajích a příjmech a o výsledku hospodaření; toto uspořádání musí zajistit sestavení účetní závěrky. Směrnou účtovou osnovu pro jednotlivé skupiny účetních jednotek (§ 4 odst. 2) účtující v soustavě podvojného účetnictví upraví prováděcí právní předpis.

(2) Na podkladě směrné účtové osnovy podle odstavce 1 jsou účetní jednotky povinny sestavit účtový rozvrh, v němž uvedou účty potřebné k zaúčtování všech účetních případů a k sestavení účetní závěrky v dané účetní jednotce.

(3) Účetní jednotky sestavují účtový rozvrh podle odstavce 2 pro každé účetní období; v průběhu účetního období je možno účtový rozvrh doplňovat. Pokud nedochází k prvnímu dni účetního období ke změně účtového rozvrhu platného v předcházejícím účetním období, postupuje účetní jednotka podle tohoto rozvrhu i v následujícím účetním období.

§ 15

Účetní knihy v soustavě jednoduchého účetnictví

(1) Účetní jednotky účtující v soustavě jednoduchého účetnictví účtují

- a) v peněžním deníku,
- b) v knize pohledávek a závazků,
- c) v pomocných knihách o ostatních složkách majetku a o závazcích z pracovněprávních vztahů, pokud pro ně mají použití.

(2) Peněžní deník obsahuje nejméně informace o

- a) peněžních prostředcích v hotovosti, na účtech u finančních institucí,¹¹⁾
- b) konečných příjmech a výdajích skutečně přijatých či zaplacených v účetním období a v členění potřebném pro zjištění základu daně z příjmů,
- c) průběžných položkách, za které se považují pohyby peněžních prostředků, které nejsou koneč-

ným příjmem nebo výdajem ve smyslu písmene b).

(3) Ustanovení § 12 odst. 3 platí obdobně.

(4) Obsahové vymezení účetních knih v soustavě jednoduchého účetnictví upraví prováděcí právní předpis.

(5) Účetní jednotky účtující v soustavě jednoduchého účetnictví jsou povinny sestavovat přehled o majetku a závazcích a přehled o příjmech a výdajích (dále jen „přehledy“). Na tyto přehledy se rovněž použijí ustanovení § 18 odst. 2, § 19 odst. 1 a 2 a § 29 odst. 1.

(6) Účetní jednotky účtující v soustavě jednoduchého účetnictví nepoužijí ustanovení § 7, 14, 27 a 28.

¹¹⁾ Například zákon č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 87/1995 Sb., o spořitelních a úvěrních družstvech a některých opatřeních s tím souvisejících a o doplnění zákona č. 586/1992 Sb., ve znění zákona č. 100/2000 Sb.“.

22. § 16 včetně nadpisu zní:

„§ 16

Ostatní ustanovení o účetních knihách

(1) Peněžní částky v knihách analytických účtů musí odpovídat příslušným souhrnným peněžním částkám obrátů nebo zůstatků syntetických účtů, k nimž se tyto účty vedou.

(2) V knihách analytických účtů a v pomocných knihách se užije vyjádření v peněžních jednotkách; nelze použít jen měrných jednotek a vyjádření množství.“.

23. V § 17 odst. 3 v poslední větě se za slova „neuzavírají již účetní knihy ke dni svého zániku“ vkládají slova „ , nestanoví-li zvláštní právní předpis jinak“.

24. § 18 včetně nadpisu zní:

„§ 18

Účetní závěrka

(1) Účetní jednotky účtující v soustavě podvojného účetnictví sestavují v případech stanovených tímto zákonem účetní závěrku. Účetní závěrka je nedílný celek a tvoří ji

- a) rozvaha (balance),
- b) výkaz zisku a ztráty,
- c) příloha, která vysvětluje a doplňuje informace obsažené v částech uvedených pod písmeny a) a b), zejména naplněním § 7 odst. 3 až 5 a § 19 odst. 5.

Účetní závěrka může zahrnovat i přehled o peněžních tocích nebo přehled o změnách vlastního kapitálu.

(2) Účetní závěrka podle odstavce 1 musí obsahovat

- a) obchodní firmu nebo jiný název účetní jednotky; u účetních jednotek podle § 1 odst. 2 písm. a) až c) sídlo nebo u účetních jednotek podle § 1 odst. 2 písm. d) bydliště a místo podnikání, liší-li se od bydliště,
- b) identifikační číslo, pokud je má účetní jednotka přiděleno,
- c) právní formu účetní jednotky,
- d) předmět podnikání nebo jiné činnosti, případně účel, pro který byla zřízena,
- e) rozvahový den (§ 19 odst. 1) nebo jiný okamžik, k němuž se účetní závěrka sestavuje (§ 19 odst. 3),
- f) okamžik sestavení účetní závěrky,

a musí k ní být připojen podpisový záznam statutárního orgánu účetní jednotky podle § 1 odst. 2 písm. a) až c) nebo podpisový záznam účetní jednotky podle § 1 odst. 2 písm. d); připojením uvedeného podpisového záznamu se považuje účetní závěrka za sestavenou podle písmene f).

(3) Účetní jednotky sestavují účetní závěrku v plném nebo zjednodušeném rozsahu. Ve zjednodušeném rozsahu mohou sestavit účetní závěrku účetní jednotky uvedené v § 20, pokud nespĺňují kritéria stanovená v § 20 písm. b).

(4) Uspořádaní a označování položek majetku a jiných aktiv, závazků a jiných pasiv, nákladů a výnosů nebo výdajů a příjmů a výsledku hospodaření v účetní závěrce a obsahové vymezení položek této závěrky a rozsah sestavování účetní závěrky podle odstavce 3 pro jednotlivé skupiny účetních jednotek upraví prováděcí právní předpis.¹²

25. V § 19 se doplňují odstavce 4 až 11, které včetně poznámky pod čarou č. 12) znějí:

„(4) Účetní jednotky sestavují rozvahu tak, aby počáteční zůstatky účtů, které obsahuje rozvaha, (dále jen „rozvahové účty“), jimiž se otevírá účetní období, navazovaly na konečné zůstatky rozvahových účtů, jimiž se bezprostředně předcházející období uzavřelo; toto ustanovení platí i pro podrozvahové účty.

(5) Za období počínající koncem rozvahového dne a končící okamžikem sestavení účetní závěrky jsou účetní jednotky povinny uvést v příloze v účetní závěrce rovněž informace o

- a) skutečnostech, které poskytují další informace o podmínkách či situacích, které existovaly ke konci rozvahového dne,
- b) skutečnostech, které jako nejisté podmínky či situace existovaly ke konci rozvahového dne,

a jejichž důsledky mění významným způsobem pohled na finanční situaci účetní jednotky.

(6) Informace v účetní závěrce musí být spolehlivé, srovnatelné, srozumitelné a posuzují se z hlediska významnosti. Informace se považuje za spolehlivou,

jestliže splňuje požadavek § 7 odst. 1 a je-li úplná a včasná. Informace je včasná, je-li získána ve správném čase z hlediska její významnosti a nákladů na její získání, pokud tyto náklady nepřevýší přínosy plynoucí z této informace. Informace je srovnatelná, jestliže splňuje požadavky stanovené v § 7 odst. 3 až 5. Informace je srozumitelná, jestliže splňuje požadavky stanovené v § 8 odst. 5. Informace se považuje za významnou (závažnou), jestliže by její neuvedení nebo chybné uvedení mohlo ovlivnit úsudek nebo rozhodování osob, které tyto informace využívají, (dále jen „uživatel“); informace nemohou být vyloučeny pouze z důvodů, že jsou nesrozumitelné pro uživatele.

(7) Pro účely tohoto zákona se majetek a závazky člení na dlouhodobé a krátkodobé. Dlouhodobým se rozumí takový majetek a závazky, kde doba použitelnosti, popřípadě sjednaná doba splatnosti při vzniku účetního případu je delší než 1 rok. Krátkodobým se rozumí takový majetek a závazky, kde doba použitelnosti, popřípadě sjednaná doba splatnosti při vzniku účetního případu je do jednoho roku včetně. Pokud s ohledem na charakter majetku a závazků objektivně nelze použít uvedená hlediska členění, je rozhodující záměr účetní jednotky projevovaný při jejich pořízení.

(8) V případech, kdy to vyžadují právní předpisy, mohou účetní jednotky poskytnout účetní záznamy nesoucí informace uspořádané podle oborů (druhů) činnosti nebo podle zeměpisných oblastí, ve kterých provozují svou činnost.

(9) Kromě účetní závěrky sestavené podle tohoto zákona, mohou účetní jednotky poskytovat účetní záznamy nesoucí informace, které jsou sestaveny podle mezinárodních účetních standardů nebo jiných mezinárodně uznávaných účetních zásad.

(10) Kromě případů podle odstavců 1 a 3 žádný jiný účetní záznam nesmí být označován názvy podle § 18 odst. 1.

(11) Účetní závěrkou není shromažďování nebo vyžadování informací prováděné na základě zvláštních právních předpisů.¹²⁾

¹²⁾ Zákon č. 89/1995 Sb., o státní statistické službě, ve znění pozdějších předpisů.“

26. § 20 a 21 včetně nadpisů a poznámek pod čarou č. 13) a 14) znějí:

„§ 20

Ověřování účetní závěrky auditorem

Účetní závěrku podle tohoto zákona jsou povinny mít ověřenu auditorem z účetních jednotek podle § 1 odst. 2

- a) akciové společnosti,
- b) ostatní obchodní společnosti a družstva, pokud ke konci rozvahového dne účetního období, za něž

se účetní závěrka (§ 18 odst. 3) ověřuje, a účetního období bezprostředně předcházejícího překročily nebo již dosáhly alespoň dvou ze tří uvedených kritérií:

1. úhrn rozvahy více než 40 000 000 Kč; úhrnem rozvahy se pro účely tohoto zákona rozumí úhrn zjištěný z rozvahy v ocenění neupraveném o položky podle § 26 odst. 3,
 2. čistý obrat více než 80 000 000 Kč; čistým obratem se pro účely tohoto zákona rozumí výnosy snížené o prodejní slevy, daň z přidané hodnoty a ostatní daně přímo spojené s obratem,
 3. průměrný přepočtený stav zaměstnanců, včetně případů pracovního vztahu člena k družstvu, v průběhu účetního období více než 50, zjištěný způsobem stanoveným na základě zvláštního právního předpisu,¹²⁾
- c) účetní jednotky podle § 1 odst. 2 písm. b), které jsou podnikateli, a to za podmínek podle písmene b),
- d) účetní jednotky podle § 1 odst. 2 písm. d) účtující v soustavě podvojného účetnictví za podmínek podle písmene b),
- e) účetní jednotky, kterým tuto povinnost stanoví zvláštní právní předpis.

§ 21

Výroční zpráva

(1) Účetní jednotky uvedené v § 20 písm. a) až d) jsou povinny vyhotovovat výroční zprávu. Výroční zpráva obsahuje nejméně informace

- a) o minulém vývoji činnosti účetní jednotky a o jejím postavení nejméně za dvě bezprostředně předcházející účetní období,
- b) o skutečnostech, které poskytují informace o podmínkách či situacích, které nastaly až po konci rozvahového dne,
- c) o předpokládaném budoucím vývoji činnosti účetní jednotky,
- d) o výdajích na činnost v oblasti výzkumu a vývoje,
- e) o pořizování vlastních akcií, zatímních listů, obchodních podílů a akcií, zatímních listů, obchodních podílů ovládací osoby,¹³⁾
- f) v rozsahu účetní závěrky za účetní období a výrok auditora o této účetní závěrce, nestanoví-li jinak zvláštní právní předpis, a v rozsahu účetní závěrky za bezprostředně předcházející 2 účetní období,
- g) požadované podle zvláštních právních předpisů,
- h) o tom, zda účetní jednotka má organizační složku v zahraničí.

Součástí výroční zprávy může být i zpráva o auditu podle zvláštního právního předpisu.

(2) Účetní jednotky uvedené v § 20 písm. e) vy-

hotovují výroční zprávu nebo obdobný dokument, pokud jim tuto povinnost stanoví zvláštní právní předpis,¹⁴⁾ který může určit její obsah odchylně od ustanovení odstavce 1.

(3) Pro ověřování výroční zprávy auditorem platí ustanovení § 20 obdobně.

¹³⁾ § 120, 161d a 161f obchodního zákoníku.

¹⁴⁾ Například § 18 zákona č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a politických hnutích, ve znění pozdějších předpisů.

27. V § 21a odst. 3 se slova „výrok auditora“ nahrazují slovy „zprávu o auditu“.

28. § 22 a 23 včetně poznámek pod čarou č. 19) a 20) znějí:

„§ 22

(1) Konsolidovanou účetní závěrkou se rozumí účetní závěrka (§ 18) sestavená a upravená metodami konsolidace podle tohoto zákona (§ 23 odst. 1); tato závěrka informuje o konsolidačním celku podle odstavce 3. Konsolidovaná účetní závěrka musí být ověřena auditorem. Nestanoví-li se dále jinak, ustanovení tohoto zákona týkající se účetní závěrky platí i pro konsolidovanou účetní závěrku.

(2) Povinnost sestavit konsolidovanou účetní závěrku za konsolidační celek má účetní jednotka, která je obchodní společností a je buď řídicí osobou,¹⁹⁾ ovládací osobou²⁰⁾ nebo v jiné účetní jednotce vykonává jen podstatný vliv, kterým se rozumí nejméně dvacetiprocentní účast. Účetní jednotka, která má povinnost sestavit konsolidovanou účetní závěrku, se považuje za konsolidující účetní jednotku. Účetní jednotka, která je buď řízenou osobou,¹⁹⁾ ovládanou osobou²⁰⁾ nebo ve které konsolidující účetní jednotka vykonává podstatný vliv, má povinnost podrobit se sestavení konsolidované účetní závěrky; tato účetní jednotka se považuje za konsolidovanou účetní jednotku.

(3) Konsolidačním celkem se rozumí skupina účetních jednotek uvedených v odstavci 2; tyto účetní jednotky jsou do konsolidačního celku zahrnovány postupem upraveným prováděcím právním předpisem. Konsolidující účetní jednotka je osvobozena od povinnosti konsolidovat, pokud ke konci rozvahového dne účetního období, za něž se konsolidovaná účetní závěrka sestavuje, uvedené účetní jednotky na základě svých posledních řádných účetních závěrek nepřekročily nebo nedosáhly alespoň dvou ze tří uvedených kritérií:

1. úhrn rozvah více než 350 000 000 Kč; úhrnem rozvahy se pro účely tohoto zákona rozumí úhrn zjištěný z rozvahy v ocenění neupraveném o položky podle § 26 odst. 3,
2. čistý obrat více než 700 000 000 Kč; čistým obratem se pro účely tohoto zákona rozumí výnosy

snížené o prodejní slevy, daň z přidané hodnoty a ostatní daně přímo spojené s obrátem,

3. průměrný přepočtený stav zaměstnanců, včetně případů pracovního vztahu člena k družstvu, v průběhu účetního období více než 500, zjištěný způsobem stanoveným na základě zvláštního právního předpisu.¹²⁾

Uvedené osvobození se nepoužije u účetních jednotek, které jsou bankami, nebo u účetních jednotek, které provozují činnost pojištění nebo zajištění podle zvláštních právních předpisů.

(4) Konsolidující účetní jednotka je povinna včas sdělit konsolidovaným účetním jednotkám zahrnutým do konsolidačního celku, že budou konsolidovány, a současně jim sdělí informaci o vymezení tohoto celku.

(5) Konsolidované účetní jednotky zahrnuté do konsolidačního celku jsou povinny poskytnout svoji účetní závěrku a veškeré ostatní dokumenty potřebné pro sestavení konsolidované účetní závěrky konsolidující účetní jednotce.

(6) Povinnosti podle odstavců 2, 4 a 5 platí obdobně pro povinnost vyhotovit konsolidovanou výroční zprávu podle odstavce 7.

(7) Konsolidovanou výroční zprávou se rozumí výroční zpráva (§ 21), která obsahuje informace o konsolidačním celku.

(8) Jsou-li obsahem konsolidované výroční zprávy i všechny informace o konsolidující účetní jednotce, které musí obsahovat její výroční zpráva, nemusí dotčená účetní jednotka vyhotovovat tuto zprávu.

§ 23

(1) Konsolidující účetní jednotka je povinna pro sestavení konsolidované účetní závěrky použít metody

- a) plné konsolidace,
- b) poměrné konsolidace, nebo
- c) konsolidace ekvivalencí (protihodnotou).

(2) Uspořádání a označování položek konsolidované účetní závěrky a obsahové vymezení položek této závěrky a metody konsolidace účetní závěrky pro jednotlivé skupiny účetních jednotek podle § 4 odst. 2 upraví prováděcí právní předpis.

(3) Konsolidovaná účetní závěrka se sestavuje ke konci rozvahového dne konsolidující účetní jednotky.

(4) Účetní závěrky konsolidující účetní jednotky a jí konsolidovaných účetních jednotek zahrnutých do konsolidačního celku použité pro sestavení konsolidované účetní závěrky sestavují tyto účetní jednotky v zásadě ke stejnému okamžiku. Předchází-li rozvahový den poslední účetní závěrky některé z konsolidovaných účetních jednotek zahrnutých do konsolidačního celku

o více jak 3 měsíce rozvahový den podle odstavce 3, je tato konsolidovaná účetní jednotka zahrnuta do konsolidačního celku na základě účetní závěrky jí sestavené s použitím ustanovení § 19 odst. 3 ke konci rozvahového dne konsolidující účetní jednotky. V případě účetních jednotek, které provozují činnost pojištění nebo zajištění podle zvláštních právních předpisů, může uvedená doba činit až 6 měsíců.

(5) Délka účetního období při konsolidaci účetní závěrky a každý rozdíl v okamžicích sestavení účetní závěrky musí být stejné. O změnách ve vymezení konsolidačního celku v průběhu účetního období musí být uvedeny informace v příloze v konsolidované účetní závěrce.

(6) V případě konsolidace namísto účetních metod stanovených prováděcími právními předpisy může konsolidující účetní jednotka pro sestavení a úpravu konsolidované účetní závěrky, jakož i konsolidované výroční zprávy použít mezinárodních účetních standardů nebo jiných mezinárodně uznávaných účetních zásad, a to za podmínek upravených prováděcím právním předpisem. V uvedeném případě se nepoužije ustanovení § 22 odst. 8.

¹⁹⁾ § 66a odst. 7 obchodního zákoníku.

²⁰⁾ § 66a odst. 2 obchodního zákoníku.“.

29. § 24 zní:

„§ 24

(1) Účetní jednotky jsou povinny oceňovat majetek a závazky způsoby podle ustanovení tohoto zákona.

(2) Účetní jednotky oceňují majetek a závazky

- a) k okamžiku uskutečnění účetního případu způsoby podle § 25,
- b) ke konci rozvahového dne nebo k jinému okamžiku, k němuž se účetní závěrka sestavuje, způsoby podle § 27; rovněž toto ocenění je povinna zaznamenat v účetních knihách,

(dále jen „okamžik ocenění“). Ustanovení tohoto zákona o oceňování majetku a závazků se použije přiměřeně i pro oceňování jiných aktiv a pasiv.

(3) Nelze-li samostatně ocenit jednotlivé složky majetku, mohou účetní jednotky provést jejich ocenění jako souboru majetku, jak je vymezen účetními metodami.

(4) Majetek a závazky vyjádřené v cizí měně přepočítávají účetní jednotky na českou měnu kurzem devizového trhu stanoveným Českou národní bankou, a to k okamžiku ocenění

- a) podle odstavce 2 písm. a), nebo
- b) podle odstavce 2 písm. b), a to pouze majetek a závazky uvedené v § 4 odst. 6.

V případě nákupu nebo prodeje cizí měny za českou

měnu lze k okamžiku ocenění použít kurzu, za který byly tyto hodnoty nakoupeny nebo prodány.“.

30. V § 25 odstavce 1 až 3 včetně poznámky pod čarou č. 21) znějí:

„(1) Z jednotlivých složek majetku a závazků se oceňují

- a) hmotný majetek kromě zásob, s výjimkou hmotného majetku vytvořeného vlastní činností pořizovacími cenami,
- b) hmotný majetek kromě zásob vytvořený vlastní činností vlastními náklady,
- c) zásoby, s výjimkou zásob vytvořených vlastní činností pořizovacími cenami,
- d) zásoby vytvořené vlastní činností vlastními náklady,
- e) peněžní prostředky a ceniny jejich jmenovitými hodnotami,
- f) podíly, cenné papíry a deriváty pořizovacími cenami,
- g) pohledávky při vzniku jmenovitou hodnotou; při nabytí za úplaty nebo vkladem²¹⁾ pořizovací cenou; závazky při vzniku jmenovitou hodnotou, při převzetí pořizovací cenou,
- h) nehmotný majetek kromě pohledávek, s výjimkou nehmotného majetku vytvořeného vlastní činností pořizovacími cenami,
- i) nehmotný majetek kromě pohledávek vytvořený vlastní činností vlastními náklady,
- j) příchovky zvířat vlastními náklady,
- k) majetek v případech bezúplatného nabytí, s výjimkou majetku uvedeného pod písmeny e) a g), anebo majetek v případech, kdy vlastní náklady na jeho vytvoření vlastní činností nelze zjistit nebo jsou tyto náklady vyšší než reprodukční pořizovací cena tohoto majetku, reprodukční pořizovací cenou.

(2) Účetní jednotky při oceňování ke konci rozvahového dne zahrnují jen zisky, které byly dosaženy, a berou v úvahu všechna předvídatelná rizika a možné ztráty, které se týkají majetku a závazků a jsou jim známy do okamžiku sestavení účetní závěrky, jakož i všechna snížení hodnoty bez ohledu na to, zda je hospodářským výsledkem účetního období zisk nebo ztráta.

(3) U stejného druhu zásob a cenných papírů se za způsob ocenění podle odstavce 1 považuje i ocenění cenou, která vyplývá z ocenění jejich úbytků cenou zjištěnou váženým aritmetickým průměrem nebo způsobem, kdy první cena pro ocenění přírůstku majetku se použije jako první cena pro ocenění úbytku majetku.

²¹⁾ § 59 obchodního zákoníku.“.

31. V § 25 odst. 4 se písmeno c) zrušuje. Na konci odstavce 4 se tečka nahrazuje čárkou a doplňují se slova „vymezené v souladu s účetními metodami.“.

Dosavadní písmena d) a e) se označují jako písmena c) a d).

32. V § 26 odstavce 2 až 4 znějí:

„(2) Pokud se při inventarizaci zjistí, že hodnota závazků je vyšší, popřípadě i nižší než jejich výše v účetnictví, uvedou se závazky v účetnictví a v účetní závěrce v tomto zjištěném ocenění.

(3) Ustanovení o oceňování podle § 25 odst. 2 vyjadřují rezervy, opravné položky a odpisy majetku. Rezervami podle tohoto zákona se rozumí rezerva na rizika a ztráty, rezerva na daň z příjmů, rezerva na důchody a podobné závazky, rezerva na restrukturalizaci. Rezervami se dále rozumí technické rezervy nebo jiné rezervy podle zvláštních právních předpisů. Opravnými položkami se vyjadřuje přechodné snížení hodnoty majetku; odpisy majetku vyjadřují trvalé snížení jeho hodnoty.

(4) Ustanovení odstavců 1 až 3 neuplatňují účetní jednotky, které účtují v soustavě jednoduchého účetnictví. Účetní jednotky, které nejsou založeny nebo zřízeny za účelem podnikání, uplatňují ustanovení odstavců 1 až 3 v souladu s účetními metodami.“.

33. § 27 včetně poznámek pod čarou č. 22) a 23) zní:

„§ 27

(1) Z jednotlivých složek majetku a závazků k okamžiku ocenění podle § 24 odst. 2 písm. b) se reálnou hodnotou oceňují

- a) cenné papíry, s výjimkou cenných papírů drženských do splatnosti, cenných papírů představujících účast s rozhodujícím nebo podstatným vlivem a cenných papírů emitovaných účetní jednotkou,
- b) deriváty,
- c) finanční umístění a technické rezervy u účetních jednotek, které provozují činnost pojištění nebo zajištění podle zvláštních právních předpisů,
- d) majetek a závazky v případech přeměn společností nebo družstev s výjimkou změny právní formy²²⁾ nebo v jiných případech podle zvláštního právního předpisu,²³⁾
- e) část majetku a závazků zajištěná deriváty.

(2) Pro účely tohoto zákona se jako reálná hodnota použije

- a) tržní hodnota,
- b) ocenění kvalifikovaným odhadem nebo posudkem znalce, není-li tržní hodnota k dispozici nebo tato nedostatečně představuje reálnou hodnotu,

c) ocenění stanovené podle zvláštních právních předpisů, nelze-li postupovat podle písmen a) a b).

(3) Tržní hodnotou se rozumí hodnota, která je vyhlášena na tuzemské či zahraniční burze nebo na jiném veřejném (organizovaném) trhu. Účetní jednotka pro oceňování podle tohoto zákona použije tržní hodnotu, která je vyhlášena k okamžiku ne pozdějšímu, než je okamžik ocenění [§ 24 odst. 2 písm. b)], a nejvíce se blízcímu okamžiku ocenění. Pokud je majetek veden na tuzemské burze cenných papírů, rozumí se tržní hodnotou závírací cena vyhlášená burzou cenných papírů v pracovní den, ke kterému se ocenění provádí. V případě, že majetek není veden na tuzemské burze cenných papírů a je kótován na zahraničních burzách cenných papírů, rozumí se tržní hodnotou nejvyšší cena ze závíracích cen, které bylo dosaženo na schválených trzích zahraničních burz cenných papírů v pracovní den, ke kterému se ocenění provádí. V případě jiného veřejného trhu než burzy se rozumí tržní hodnotou cena platná v den, ke kterému se ocenění provádí. Pokud v den, ke kterému se ocenění provádí, uvedené trhy nepracují, použije se cena vyhlášená na nich poslední pracovní den, který předchází okamžiku ocenění; není-li známa ani tato cena, postupuje se dále podle věty druhé.

(4) V případech oceňování reálnou hodnotou se použije ustanovení § 25 odst. 2 přiměřeně a o oceňovacích rozdílech z tohoto ocenění účetní jednotky účtují v souladu s účetními metodami.

(5) Není-li objektivně možné stanovit reálnou hodnotu, považuje se za tuto hodnotu ocenění způsobem podle § 25. Způsobem podle § 25 se ocení i majetek a závazky neuvedené v odstavci 1, není-li dále stanoveno jinak. Dluhopisy a ostatní cenné papíry s pevným výnosem, na něž se nevztahuje ustanovení odstavce 1, se ocení ke konci rozvahového dne nebo k jinému okamžiku, k němuž se sestavuje účetní závěrka, pořizovací cenou zvýšenou nebo sníženou o úrokové výnosy nebo náklady; zahrnuje-li ocenění pohledávek uvedené výnosy nebo náklady, může být zvýšeno nebo sníženo stejným způsobem. Závazky charakteru půjčky vztahující se k majetku uvedenému v odstavci 1 písm. a) a b) se ocení v hodnotě odpovídající ocenění tohoto majetku; uvedený způsob ocenění lze použít i v průběhu účetního období. Podíl, který představuje účast s rozhodujícím nebo podstatným vlivem, může být oceněn ekvivalencí (protihodnotou); použije-li účetní jednotka uvedený způsob ocenění, je povinna jej použít pro ocenění všech takových podílů.

²²⁾ § 69 obchodního zákoníku.

²³⁾ Například zákon č. 248/1992 Sb., o investičních společnostech a investičních fondech, ve znění pozdějších předpisů, vyhláška č. 207/1998 Sb., o výpočtu hodnoty cenných papírů v podílových a investičních fondech.“.

34. § 29 a 30 včetně poznámky pod čarou č. 27) znějí:

„§ 29

(1) Účetní jednotky inventarizací zjišťují skutečný stav veškerého majetku a závazků a ověřují, zda zjištěný skutečný stav odpovídá stavu majetku a závazků v účetnictví a zda nejsou dány důvody pro účtování o položkách podle § 25 odst. 2. Inventarizaci účetní jednotky provádějí k okamžiku, ke kterému sestavují účetní závěrku jako řádnou nebo mimořádnou (dále jen „periodická inventarizace“) a pro účely podání návrhu na vyrovnání. V případech uvedených v odstavci 2 účetní jednotky mohou provádět inventarizaci i v průběhu účetního období (dále jen „průběžná inventarizace“). Ustanovení o provádění inventarizací podle zvláštních právních předpisů²⁷⁾ nejsou tímto dotčena.

(2) Průběžnou inventarizaci mohou účetní jednotky provádět pouze u zásob, u nichž účtují podle druhů, a dále u dlouhodobého hmotného movitého majetku, jenž vzhledem k funkci, kterou plní v účetní jednotce, je v soustavném pohybu a nemá stálé místo, kam náleží. Termín této inventarizace si stanoví sama účetní jednotka. Každý druh zásob a uvedeného hmotného majetku musí být takto inventarizován alespoň jednou za účetní období.

(3) Účetní jednotky jsou povinny prokázat provedení inventarizace u veškerého majetku a závazků po dobu 5 let po jejím provedení.

§ 30

(1) Skutečné stavy majetku a závazků účetní jednotky při inventarizaci zjišťují

- a) fyzickou inventurou u hmotného majetku, popřípadě u nehmotného majetku, nebo
- b) dokladovou inventurou u závazků a pohledávek, popřípadě u ostatních složek majetku, u nichž nelze provést fyzickou inventuru,

a tyto stavy jsou povinny zaznamenat v inventurních soupisech.

(2) Inventurní soupisy jsou průkazné účetní záznamy, které musí obsahovat

- a) skutečnosti podle odstavce 1 tak, aby bylo možno zjištěný majetek a závazky jednoznačně určit,
- b) podpisový záznam osoby odpovědné za zjištění skutečností podle písmene a) a podpisový záznam osoby odpovědné za provedení inventarizace,
- c) způsob zjišťování skutečných stavů,
- d) ocenění majetku a závazků k okamžiku ukončení inventury i pro účely podle § 26 odst. 3,
- e) okamžik zahájení a okamžik ukončení inventury.

(3) V případě provádění průběžné inventarizace mohou být inventurní soupisy podle odstavce 2 nahrazeny průkazným účetním záznamem o provedení fy-

zické inventury a o vyúčtování inventarizačních rozdílů.

(4) Fyzickou inventuru hmotného majetku, kterou nelze provést ke konci rozvahového dne, lze provést v průběhu posledních čtyř měsíců účetního období, popřípadě v prvním měsíci následujícího účetního období. Přitom se musí prokázat stav hmotného majetku ke konci rozvahového dne stavy fyzické inventury opravenými o přírůstky a úbytky uvedeného majetku za dobu od ukončení fyzické inventury do konce účetního období, popřípadě za dobu od začátku následujícího účetního období do okamžiku ukončení fyzické inventury v prvním měsíci tohoto účetního období.

(5) Inventarizačními rozdíly se rozumí rozdíly mezi skutečným stavem a stavem v účetnictví, které nelze prokázat způsobem stanoveným tímto zákonem, kdy

- a) skutečný stav je nižší než stav v účetnictví a rozdíl se označuje jako manko, popřípadě schodek u peněžních hotovostí a cenin, nebo
- b) skutečný stav je vyšší než stav v účetnictví a rozdíl se označuje jako přebytek.

(6) Inventarizační rozdíly vyúčtují účetní jednotky do účetního období, za které se inventarizací ověřuje stav majetku a závazků.

²⁷⁾ Například § 31 nařízení vlády č. 108/1994 Sb., kterým se provádí zákoník práce, ve znění nařízení vlády č. 461/2000 Sb..

35. Nadpis části šesté zní: „ÚSCHOVA ÚČETNÍCH ZÁZNAMŮ“.

36. § 31 včetně poznámky pod čarou č. 28) zní:

„§ 31

(1) Účetní jednotky jsou povinny uschovávat účetní záznamy pro účely vedení účetnictví po dobu stanovenou v odstavci 2 nebo 3. Nestanoví-li tento zákon jinak, platí pro nakládání s nimi zvláštní právní předpisy.²⁸⁾

(2) Účetní záznamy se uschovávají, pokud v § 32 není stanoveno jinak,

- a) účetní závěrka a výroční zpráva po dobu 10 let počínajících koncem účetního období, kterého se týkají,
- b) účetní doklady, účetní knihy, odpisové plány, inventurní soupisy, účtový rozvrh, přehledy po dobu 5 let počínajících koncem účetního období, kterého se týkají,
- c) účetní záznamy, kterými účetní jednotky dokládají formu vedení účetnictví (§ 33 odst. 2), po dobu 5 let počínajících koncem účetního období, kterého se týkají.

(3) Povinnosti spojené s uschováním účetních záznamů, jakož i povinnosti podle § 33 odst. 3 přecházejí u účetních jednotek uvedených v

- a) § 1 odst. 2 písm. a) až c) na právního nástupce této účetní jednotky, a není-li ho, na likvidátora či správce konkursní podstaty nebo jinou osobu podle zvláštních právních předpisů,
- b) § 1 odst. 2 písm. d) v případě úmrtí na dědice, převezme-li věci, práva či jiné majetkové hodnoty, náležející k účetní jednotce; případně-li dědictví nebo jeho část zahrnující věci, práva či jiné majetkové hodnoty, které náleží k účetní jednotce, státu, přecházejí uvedené povinnosti na příslušnou organizační složku státu, která vyrozumí státní archiv.

(4) V případech, které nejsou uvedeny v odstavci 3, je povinna účetní jednotka podle § 1 odst. 2 písm. a) a c) před svým zánikem a účetní jednotka podle § 1 odst. 2 písm. b) a d) po ukončení činnosti zajistit povinnosti spojené s uschováním účetních záznamů a o způsobu tohoto zajištění prokazatelně informovat státní archiv.

²⁸⁾ Zákon č. 97/1974 Sb., o archivnictví, ve znění pozdějších předpisů.“.

37. V § 32 odstavce 1 a 2 znějí:

„(1) Použijí-li účetní jednotky účetní záznamy i pro jiný účel než uvedený v § 31 odst. 1, a to zejména pro účely trestního řízení, opatření proti legalizaci výnosů z trestné činnosti, správního řízení, občanského soudního řízení, daňového řízení, skartačního řízení nebo pro účely sociálního zabezpečení, veřejného zdravotního pojištění anebo pro účely ochrany autorských práv, postupují po uplynutí uschovacích dob uvedených v § 31 odst. 2 dále tak, aby byly zajištěny požadavky vyplývající z jejich použití pro uvedené účely; v případě, kdy účetní jednotky použijí účetní záznamy k těmto účelům, platí všechna ustanovení tohoto zákona týkající se účetních záznamů obdobně.

(2) Účetní jednotka může jako účetní záznamy použít zejména mzdové listy, daňové doklady nebo jinou dokumentaci vyplývající ze zvláštních právních předpisů. Takto použitá dokumentace musí splňovat požadavky kladené tímto zákonem na účetní záznamy. Tuto dokumentaci uschovávají účetní jednotky po dobu stanovenou v § 31 odst. 2 podle toho, jakou funkci plní při vedení účetnictví, nejde-li o případ podle odstavce 1.“.

38. V § 32 odst. 3 se slova „účetní písemnosti“ nahrazují slovy „účetní záznamy“.

39. V § 32 odst. 4 se slova „zákonu č. 92/1991 Sb.“ nahrazují slovy, která včetně poznámky pod čarou č. 29) znějí: „podle zvláštních právních předpisů²⁹⁾“

²⁹⁾ Například zákon č. 92/1991 Sb., o podmínkách převodu majetku státu na jiné osoby, ve znění pozdějších předpisů.“.

40. § 33 až 35 včetně nadpisů a poznámek pod čarou č. 30) a 31) znějí:

„§ 33

Účetní záznam

(1) Účetní záznam podle § 4 odst. 4 musí umožňovat vedení účetnictví podle tohoto zákona. Pro účely tohoto zákona se informace obsažená v účetním záznamu označuje jako obsah účetního záznamu; konkrétní způsob zaznamenání této informace se označuje jako forma účetního záznamu.

(2) Účetní záznam může mít písemnou nebo technickou formu. Pro účely tohoto zákona se považuje za

- a) písemnou formu účetní záznam provedený rukopisem, psacím strojem, tiskařskými nebo reprografickými technikami anebo tiskovým výstupním zařízením výpočetní techniky, jehož obsah je pro fyzickou osobu čitelný,
- b) technickou formu účetní záznam provedený elektronickým, optickým nebo jiným způsobem nespádajícím pod písmeno a), který umožňuje jeho převedení do formy, v níž je jeho obsah pro fyzickou osobu čitelný.

(3) Účetní jednotka může provést převod účetního záznamu z jedné formy do druhé. V tomto případě je povinna zajistit, že obsah účetního záznamu v nové formě je shodný s obsahem účetního záznamu v původní formě. Splnění uvedené povinnosti se má za prokázané, pokud účetní jednotka předloží účetní záznam v původní i nové formě a jejich obsah je shodný; splnění této povinnosti však účetní jednotka může prokázat i jiným způsobem, který nezpochybní žádná z osob, které s převedeným záznamem pracují. Účetní jednotka je povinna disponovat účetními záznamy, kterými dokládá formu vedení účetnictví.

(4) Jednotlivý účetní záznam může být tvořen několika dílčími účetními záznamy. Všechna ustanovení o účetních záznamech podle tohoto zákona se týkají každého jednotlivého účetního záznamu včetně dílčích účetních záznamů i účetního záznamu vzniklého jejich seskupením.

(5) Na všechny formy účetního záznamu se, pokud tento zákon výslovně nestanoví jinak, pohlíží stejně; obsah všech účetních záznamů a jejich změny mají stejné důsledky, jsou-li provedeny v účetních záznamech ve formě podle odstavce 2 písm. b), jako ve formě podle odstavce 2 písm. a).

(6) Účetní jednotky mohou vést účetní záznamy i ve formě, ve které je jejich obsah bez dalšího nečitelný; v tomto případě jsou povinny disponovat takovými prostředky, nosiči a vybavením (§ 4 odst. 4),

kteří umožní provést převod účetních záznamů do formy, ve které je jejich obsah pro fyzickou osobu čitelný. Pro potřeby ověřování účetní závěrky auditorem (§ 20), jejího zveřejňování (§ 21a) a pro potřeby orgánů podle § 37 odst. 3 jsou účetní jednotky povinny na požádání umožnit oprávněným osobám seznámit se s obsahem jimi určených účetních záznamů v uvedené formě. Tyto povinnosti mají účetní jednotky po dobu, po kterou jsou povinny vést nebo uschovávat uvedené účetní záznamy. Stanovení těchto povinností na smluvním základě³⁰⁾ není dotčeno.

(7) V řízení ve věcech týkajících se účetnictví nebo vycházejících z účetnictví lze použít k důkazu průkazné účetní záznamy (§ 33a), které splňují požadavky tohoto zákona.

(8) Účetní jednotky jsou povinny zajistit ochranu účetních záznamů a jejich obsahu, použitých technických prostředků, nosičů informací a programového vybavení před jejich zneužitím, poškozením, zničením, neoprávněnou změnou či přístupem k nim, ztrátou nebo odcizením.

§ 33a

Průkaznost účetního záznamu

(1) Podle tohoto zákona se za průkazný účetní záznam považuje pouze

- a) účetní záznam, jehož obsah je prokázán přímo porovnáním se skutečností, kterou tento záznam prokazuje,
- b) účetní záznam, jehož obsah je prokázán obsahem jiných průkazných účetních záznamů,
- c) účetní záznam přenesený způsobem splňujícím požadavky podle § 34, nebo
- d) účetní záznam týkající se výhradně skutečností uvnitř jedné účetní jednotky, k němuž je připojen podpisový záznam osoby oprávněné a odpovědné podle odstavce 9.

(2) Zjistí-li účetní jednotka, že obsah účetního záznamu neodpovídá skutečnosti, je povinna od tohoto okamžiku považovat tento účetní záznam za neprůkazný, byť splňuje ustanovení odstavce 1 písm. b) až d).

(3) Účetní jednotka je povinna za účelem průkaznosti přenášet účetní záznamy mimo tuto účetní jednotku jen způsobem podle odstavce 1 písm. c). Účetní záznam určený k přenosu musí být podepsán vlastnoručním podpisem nebo obdobným průkazným účetním záznamem v technické formě. Pokud účetní záznam není podepsán před předáním k přenosu, musí být podepsán nejpozději v okamžiku jeho předání k přenosu. Účetní jednotka může, kromě způsobu podle odstavce 1 písm. d), využít při předávání účetních záznamů uvnitř této účetní jednotky i způsob podle odstavce 1 písm. c).

(4) Podpisovým záznamem se rozumí účetní záznam, jehož obsahem je vlastnoruční podpis nebo obdobný průkazný účetní záznam v technické formě. Na obě formy podpisového záznamu se přitom pohlíží stejně a obě mohou být použity na místě, kde se vyžaduje vlastnoruční podpis.

(5) Připojením podpisového záznamu se rozumí u účetního záznamu v písemné formě jeho podepsání vlastnoručním podpisem, u účetního záznamu v technické formě jeho podepsání obdobným průkazným účetním záznamem v technické formě.

(6) Účetní záznam v písemné formě podepsaný vlastnoručním podpisem, který se shoduje s podpisovým vzorem vyhotoveným účetní jednotkou, se považuje za průkazný podle odstavce 1 písm. d) bez ohledu na to, zda se týká výhradně skutečností uvnitř jedné účetní jednotky.

(7) Identifikačním záznamem se rozumí účetní záznam připojený k účetnímu záznamu automatickým zařízením (§ 4 odst. 4), který umožňuje jednoznačné určení tohoto konkrétního zařízení a který není možno vytvořit jiným než tímto konkrétním zařízením.

(8) K jednomu účetnímu záznamu může být připojeno více podpisových záznamů, popřípadě identifikačních záznamů.

(9) Účetní jednotka stanoví vnitřním předpisem oprávnění, povinnosti a odpovědnost osob v této účetní jednotce, vztahující se k připojování podpisového záznamu nebo identifikačního záznamu, a to takovým způsobem, aby bylo možno určit nezávisle na sobě odpovědnost jednotlivých osob za obsah účetního záznamu, ke kterému byly uvedené záznamy připojeny.

§ 34

Přenos účetního záznamu

Přenos účetního záznamu může být uskutečněn pouze prostřednictvím informačního systému nebo jiným způsobem, který splňuje požadavky průkaznosti a dále požadavky ochrany a bezpečnosti odpovídající charakteru přenášených informací podle zvláštních právních předpisů.³¹⁾

§ 35

Opravy a ostatní ustanovení o účetních záznamech

(1) Opravy v účetních záznamech nesmějí vést k neúplnosti, neprůkaznosti, nesprávnosti, nesrozumitelnosti nebo nepřehlednosti účetnictví.

(2) Zjistí-li účetní jednotka, že některé účetní záznamy jejího účetnictví jsou neúplné, neprůkazné, nesprávné nebo nesrozumitelné, je povinna provést bez zbytečného odkladu jejich opravu způsobem podle odstavce 3.

(3) Opravy se musí provádět tak, aby bylo možno určit osobu odpovědnou za provedení každé opravy, okamžik jejího provedení a zjistit jak obsah opravova-

ného účetního záznamu před opravou, tak jeho obsah po opravě.

(4) Okamžik se v účetním záznamu zaznamenává s takovou přesností, aby nejistota v určení času neměla za následek nejistotu v určení obsahu účetních případů.

(5) Na účetní záznamy, které jsou ve formě nečitelné, není-li dodrženo ustanovení § 33 odst. 6, se pohlíží, jakoby je účetní jednotky nevedly.

(6) V případě, že účetní záznamy jsou ztraceny nebo odcizené, zničené nebo poškozené tak, že tímto poškozením došlo ke změně jejich obsahu, je povinna účetní jednotka provést opatření k obnovení průkaznosti účetnictví.

³⁰⁾ Například zákon č. 2/1991 Sb., o kolektivním vyjednávání, ve znění pozdějších předpisů.

³¹⁾ Například § 17 až 20 obchodního zákoníku, § 38 a 39 zákona č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů (zákon o poštovních službách), zákon č. 151/2000 Sb., o telekomunikacích a o změně dalších zákonů, zákon č. 101/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 148/1998 Sb., ve znění pozdějších předpisů, vyhláška č. 56/1999 Sb., o zajištění bezpečnosti informačních systémů nakládajících s utajovanými skutečnostmi, provádění jejich certifikace a náležitostech certifikátu.“

41. § 36 až 37a včetně nadpisu a poznámek pod čarou č. 32) až 34) znějí:

„§ 36

(1) Za účelem docílení souladu při používání účetních metod účetními jednotkami ministerstvo podle tohoto zákona zajišťuje tvorbu a vydávání Českých účetních standardů (dále jen „standarty“). Pro tvorbu a vydávání standardů lze použít ustanovení tohoto zákona týkající se účetních záznamů. Obsahem standardů je popis účetních metod nebo postupy účtování; obsah standardů nesmí být v rozporu s ustanoveními tohoto zákona a ostatních právních předpisů ani obcházet jejich účel. Použití standardů účetními jednotkami se považuje za plnění ustanovení o účetních metodách podle tohoto zákona. Pravidla pro tvorbu a vydávání standardů může ministerstvo stanovit prováděcím předpisem. Vydání standardů se oznamuje ve Finančním zpravodaji. Ministerstvo vede registr vydaných standardů.

(2) Ministerstvo může s právnickou osobou vybranou ve veřejném výběrovém řízení uzavřít smlouvu o vytvoření standardu.

(3) Z důvodu zvláštního charakteru majetku může ministerstvo vydat pro ozbrojené síly, ozbrojené bezpečnostní sbory a zpravodajské služby zvláštní standardy odchylné od odstavce 1. Tyto standardy a jejich vydání se nezveřejňují.

§ 37

Pokuty

(1) Orgány uvedené v odstavci 3 uloží účetní jednotce pokutu tehdy, jestliže zjistí, že účetní jednotka porušila povinnost uloženou jí v

- a) § 4 odst. 2 až 4, 6 a 7, § 7 odst. 2 až 6, § 9 odst. 1, § 11 odst. 2, § 12 odst. 2 a 3, § 13 odst. 3, § 14 odst. 2, § 15 odst. 3, § 19 odst. 2, § 23 odst. 1, § 30 odst. 1, § 31 odst. 1 a 4, § 33 odst. 3, 6 a 8, § 33a odst. 9, § 35 odst. 3 a 6; v tomto případě pokuta činí až 3 % z hodnoty úhrnu rozvahy, jak je vymezen v § 20 písm. b) bodu 1;
- b) § 4 odst. 1, § 6, § 7 odst. 1, § 15 odst. 5, § 20, 21, 21a, § 22 odst. 1, 2, 4, 5 a 6, § 24 odst. 1 a 4, § 33a odst. 1; v tomto případě pokuta činí až 6 % z hodnoty úhrnu rozvahy, jak je vymezen v § 20 písm. b) bodu 1.

V případech porušení ustanovení vztahujících se k soustavě jednoduchého účetnictví se pokuta vypočítá z úhrnu majetku podle přehledu (§ 15 odst. 5). V případech porušení ustanovení vztahujících se ke konsolidaci účetní závěrky se pokuta vypočítá z úhrnu rozvahy, jak je vymezen v § 22 odst. 3 bodu 1.

(2) Při stanovení výše pokuty podle odstavce 1 se přihlíží zejména k závažnosti, způsobu a době trvání a následkům porušení povinnosti, k okolnostem, za nichž k porušení povinnosti došlo, a k výši případného bezdůvodného obohacení, pokud bylo porušením povinnosti získáno.

(3) Ke kontrole dodržování povinností stanovených tímto zákonem a k ukládání pokut podle odstavce 1 jsou na základě tohoto zákona oprávněny územní finanční orgány a kontrolní orgány podle zvláštních právních předpisů.³²⁾ Oprávněný orgán uloží za souběžné porušení ustanovení uvedených v odstavci 1 stejnou účetní jednotkou projednané ve společném řízení pokutu podle ustanovení vztahujícího se na porušení nejprůšnějšího postizitelné. Pokutu nelze uložit, byla-li účetní jednotce ve stejném účetním období za totéž porušení povinnosti již uložena pokuta některým z uvedených oprávněných orgánů, ledaže toto porušení povinnosti nebylo účetní jednotkou odstraněno ve lhůtě jí stanovené oprávněným orgánem.

(4) Uložením pokuty podle tohoto zákona není dotčena odpovědnost účetní jednotky podle zvláštních právních předpisů.

(5) Nelze-li zjistit úhrn rozvahy nebo úhrn majetku, stanoví jej orgány podle odstavce 2 kvalifikovaným odhadem.

(6) Řízení o uložení pokuty lze zahájit do 1 roku ode dne, kdy se orgán příslušný k uložení pokuty o porušení povinnosti dozvěděl, nejpozději však lze pokutu uložit do 3 let ode dne, kdy k porušení povinnosti došlo.

(7) Pokuty jsou příjmem státního rozpočtu. Na řízení o uložení pokuty se vztahuje správní řád;³³⁾ orgán uvedený v odstavci 3, který pokutu uložil, při vybírání a vymáhání pokut použije zvláštní právní předpis o správě daní a poplatků.³⁴⁾

§ 37a

(1) Ministerstvo k provedení ustanovení § 4 odst. 2, § 14 odst. 1, § 15 odst. 4, § 18 odst. 4, § 22 odst. 3, § 23 odst. 2 a 6 vydá vyhlášky, a to nejpozději do 31. prosince 2002.

(2) Ministerstvo k provedení ustanovení § 36 odst. 1 může vydat vyhlášku.

³²⁾ Zákon č. 531/1990 Sb., o územních finančních orgánech, ve znění pozdějších předpisů.

³³⁾ Zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů.

³⁴⁾ Zákon č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů.“

Čl. II

Přechodná ustanovení

1. Rozsah a způsob vedení účetnictví včetně všech účetních písemností a záznamů týkajících se daného účetního období, zejména z hlediska správnosti, úplnosti a průkaznosti, se posuzuje podle ustanovení zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění platném na počátku příslušného účetního období, není-li dále stanoveno jinak.

2. Tam, kde právní předpisy používají termínu „roční účetní závěrka“, rozumí se tím řádná účetní závěrka podle zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění tohoto zákona.

3. Tam, kde právní předpisy používají jakékoli označení účetní písemnosti, rozumí se tím účetní záznam podle zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění tohoto zákona.

4. Účetní jednotky při sestavení účetní závěrky za účetní období roku 2002 a při vedení účetnictví do doby nabytí účinnosti vyhlášek vydaných ministerstvem podle § 37a zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění tohoto zákona, použijí opatření vydaná ministerstvem podle § 4 odst. 2 zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění platném do nabytí účinnosti tohoto zákona. Ode dne nabytí účinnosti vyhlášek vydaných podle § 37a zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění tohoto zákona, se opatření vydaná podle zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, nepoužijí, a to v rozsahu, v jakém je předmět jejich úpravy obsažen ve vyhlášce.

5. Účetní písemnosti a záznamy, u nichž ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona neskončila nebo u nichž končí uschovací lhůta, se dále uschovávají podle zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění to-

hoto zákona, kromě případů, kdy zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění platném na počátku účetního období, jehož se účetní písemnosti a záznamy týkají, stanovil lhůtu delší.

6. Pro záznam skutečností týkajících se účetního období začínajícího před účinností tohoto zákona a zjištěných v účetním období počínajícím po účinnosti tohoto zákona může účetní jednotka použít ustanovení o účetních záznamech podle zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění tohoto zákona.

Čl. III Zmocnění

Předseda vlády se zmocňuje, aby ve Sbírce zákonů vyhlásil úplné znění zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, jak vyplývá ze zákonů jej měnících.

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona o penzijním připojištění se státním příspěvkem

Čl. IV

V § 37 zákona č. 42/1994 Sb., o penzijním připojištění se státním příspěvkem a o změnách některých zákonů souvisejících s jeho zavedením, odstavec 2 včetně poznámky pod čarou č. 13) zní:

„(2) Příspěvky účastníků a státní příspěvky účtuje penzijní fond v souladu s účetními metodami podle zvláštního právního předpisu.¹³⁾“

¹³⁾ Zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů.“

ČÁST TŘETÍ

Změna zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení

Čl. V

Zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění zákona č. 590/1992 Sb., zákona č. 37/1993 Sb., zákona č. 160/1993 Sb., zákona č. 307/1993 Sb., zákona č. 241/1994 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 160/1995 Sb., zákona č. 134/1997 Sb., zákona č. 306/1997 Sb., zákona č. 93/1998 Sb., zákona č. 225/1999 Sb., zákona 356/1999 Sb., zákona č. 360/1999 Sb., zákona č. 18/2000 Sb., zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 133/2000 Sb., zákona č. 155/2000 Sb., zákona č. 159/2000 Sb., zákona č. 220/2000 Sb., zákona č. 238/2000 Sb., zákona č. 258/2000 Sb., zákona č. 411/2000 Sb. a zákona č. 116/2001 Sb., se mění takto:

1. V § 6 na konci odstavce 1 se doplňuje tato věta: „Pro účely hospodaření s majetkem státu včetně prostředků státního rozpočtu, účetnictví a pracovněprávních

ních vztahů mají okresní správy sociálního zabezpečení postavení vnitřních organizačních jednotek České správy sociálního zabezpečení.“

2. V § 35a se doplňuje odstavec 4, který zní:

„(4) Mzdové listy nebo účetní záznamy o údajích potřebných pro účely důchodového pojištění jsou organizace povinny uschovávat po dobu 30 kalendářních roků následujících po roce, kterého se týkají.“

3. V § 54 odst. 4 se slova „v § 37 až 43“ nahrazují slovy „v § 35a odst. 4, § 37 až 43“.

4. V § 120c odstavec 2 včetně poznámky pod čarou č. 67a) zní:

„(2) Při provádění sociálního zabezpečení zaměstnanců státu plní organizační složky státu^{67a)} úkoly uložené jinak právními osobám jako zaměstnavatelům.“

^{67a)} § 3 zákona č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích.“

ČÁST ČTVRTÁ

Změna zákona o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti

Čl. VI

Zákon č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění zákona č. 10/1993 Sb., zákona č. 160/1993 Sb., zákona č. 307/1993 Sb., zákona č. 42/1994 Sb., zákona č. 241/1994 Sb., zákona č. 59/1995 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 149/1995 Sb., zákona č. 160/1995 Sb., zákona č. 113/1997 Sb., zákona č. 134/1997 Sb., zákona č. 306/1997 Sb., zákona č. 18/2000 Sb., zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 118/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 220/2000 Sb., zákona č. 238/2000 Sb. a zákona č. 492/2000 Sb., se mění takto:

1. V § 22 odst. 1 a 2 se za slova „za středníkem“ vkládají slova „ , § 22c“.

2. Za § 22b se vkládá nový § 22c, který včetně nadpisu zní:

„§ 22c

Uschovávání účetních záznamů

Účetní záznamy o údajích potřebných pro stanovení a odvod pojistného jsou plátcí pojistného povinni uschovávat po dobu 10 kalendářních roků následujících po roce, kterého se týkají.“

ČÁST PÁTÁ

Změna obchodního zákoníku

Čl. VII

Zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve

znění zákona č. 264/1992 Sb., zákona č. 591/1992 Sb., zákona č. 286/1993 Sb., zákona č. 156/1994 Sb., zákona č. 84/1995 Sb., zákona č. 94/1996 Sb., zákona č. 142/1996 Sb., zákona č. 77/1997 Sb., zákona č. 15/1998 Sb., zákona č. 165/1998 Sb., zákona č. 356/1999 Sb., zákona č. 27/2000 Sb., zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 30/2000 Sb., zákona č. 105/2000 Sb., zákona č. 367/2000 Sb., zákona č. 370/2000 Sb., zákona č. 120/2001 Sb. a zákona č. 239/2001 Sb., se mění takto:

1. V § 36 se slova „čistého obchodního jmění“ nahrazují slovy „vlastního kapitálu“.

2. V § 37 odst. 1 se slova „čisté obchodní jmění a“ vypouštějí.

3. § 38 zní:

„§ 38

Účetním obdobím je období podle zvláštního právního předpisu.“

4. V § 39 odstavec 1 zní:

„(1) Obchodní společnosti a družstva musí mít účetní závěrku i výroční zprávu ověřenu auditorem podle tohoto zákona nebo podle zvláštního právního předpisu.“

5. § 40 zní:

„§ 40

Obchodní společnosti a družstva zveřejňují účetní závěrky i výroční zprávy způsobem podle tohoto zákona a podle zvláštního právního předpisu.“

ČÁST ŠESTÁ

Změna zákona o loteriích a jiných podobných hrách

Čl. VIII

Zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění zákona č. 70/1994 Sb., zákona č. 149/1998 Sb. a zákona č. 63/1999 Sb., se mění takto:

1. V § 6 odst. 1 písmeno a) zní:

„a) obec pro svůj územní obvod v rámci přenesené působnosti, jde-li o tombolu s herní jistinou do 20 000 Kč a věcnou loterii s herní jistinou do 50 000 Kč,“.

2. § 49 zní:

„§ 49

V hlavním městě Praze vykonávají působnost obce podle tohoto zákona, s výjimkou působnosti podle § 17 odst. 11 a § 50 odst. 4, městské části. V územně členěných městech se zvláštním postavením vykonávají působnost obce podle tohoto zákona, s výjimkou působnosti podle § 17 odst. 11 a § 50 odst. 4, městské obvody nebo městské části.

ČÁST SEDMÁ

Změna zákona o důchodovém pojištění

Čl. IX

V § 107 odst. 2 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění zákona č. 134/1998 Sb. a zákona č. 289/1997 Sb., se slova „pokud od předchozího stanovení těchto částek byly vyplácené důchody zvýšeny alespoň o 5 %“ zrušují.

ČÁST OSMÁ

Změna zákona o státním dluhopisovém programu na úhradu ztráty Konsolidační banky Praha, státního peněžního ústavu, za rok 1999

Čl. X

V zákoně č. 259/2001 Sb., o státním dluhopisovém programu na úhradu ztráty Konsolidační banky Praha, státního peněžního ústavu, za rok 1999, a o změně zákona č. 591/1992 Sb., o cenných papírech, ve znění pozdějších předpisů, v § 1 odstavec 4 zní:

„(4) O prostředky získané emisí dluhopisů podle tohoto zákona lze překročit celkové výdaje státního rozpočtu v rozpočtovaném roce, ve kterém budou takto získané prostředky použity. O toto překročení se v příslušném rozpočtovaném roce mění saldo státního rozpočtu a financující položky.“.

ČÁST DEVÁTÁ

ÚČINNOST

Čl. XI

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2002, s výjimkou části šesté, sedmé a osmé, které nabývají účinnosti dnem vyhlášení.

Klaus v. r.

Havel v. r.

Zeman v. r.